

der har givet Anledning til adskillige Udtalelser, nemlig Forbudet mod at anvende f. Eks. Sild til Gødning. Bestemmelsen er indsat for at hindre, at Fiskerne bringe umoden Fisk i Land, og det forekommer mig, at dette Spørgsmaal om, hvorvidt den Slags Fisk maa anvendes til Gødning eller ej, er et Spørgsmaal af meget ringe økonomisk Betydning for vore Fiskere. Opfattelsen har været og er vel endnu den, at Fisk bør man betragte og behandle som noget, der skal være tjenligt til Menneskeføde, og Formaålet er dog ikke ved vor Fiskerilovgivning at drage Omsorg for, at Fisk kan anvendes til Fabrikation af Gødning. Jeg synes derfor, at de Indvendinger, der ere fremsatte imod den Bestemmelse, ikke ere af særlig stor Betydning.

Det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) omtalte ogsaa en Bestemmelse i § 15, nemlig den, der gaar ud paa, at de mindre Rødspætter, som det skal være tilladt at fiske i Sundet, ikke maa bringes i Land hverken i København eller Helsingør. Det ærede Medlem udtalte, at man ved denne Bestemmelse berøver Helsingørs Befolkning et godt Næringsmiddel, som den har været vant til at købe til nogenlunde rimelig Pris. Men dette er ikke rigtigt, her tager det ærede Medlem fejl. Helsingørs Befolkning har ikke været vant til at købe den Slags Fisk for en nogenlunde rimelig Pris, idet det simpelt hen er forbudt at bringe den Slags Fisk i Handelen. Jeg begriber derfor ikke, hvordan Helsingørs Befolkning har faaet Adgang til at købe disse smaa Rødspætter, det vil maaske det ærede Medlem være saa venlig at oplyse lidt nærmere. Med det samme jeg omtaler dette Spørgsmaal, maa jeg maaske besvare et Par andre Spørgsmaal fra det ærede Medlem. Det ene drejede sig om nogle Fiskestader ved Øresund, der i sin Tid af Staten ere solgte, og som række fra Rungsted omtrent op til Helsingør. Det ærede Medlem fandt sig foranlediget til at fremdrage dette Spørgsmaal her, skønt det ærede Medlem vistnok maa vide, at det Spørgsmaal er jeg ikke i Stand til at besvare for Tiden. Det er det ærede Medlem bekendt, at der fra Fiskernes Side er indgivet et Andragende derom til Landbrugsministeriet. Naar dette Andragende og hele dette Spørgsmaal bliver tilstrækkeligt undersøgt, skulle Fiskerne faa Svar derpaa, men jeg finder ingen Anledning til at tage Spørgsmaalet op til Drøftelse her i Salen med det ærede Medlem. Det ærede Medlem opfordrede mig dernæst til at forhandle

med Ministeren for offentlige Arbejder om et Spørgsmaal vedrørende Statsbanerne, idet det ærede Medlem udtalte, at Statsbanerne ved Helsingør kastede deres Slagger i Vandet, noget, der gjorde Fortræd ved Fiskeriet. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han ved jo lige saa godt som jeg, hvem Statsbanerne sortere under, og det forekommer mig derfor, at han kunde henvende sig til den Minister, der har med denne Sag at gøre, og jeg ser ingen Grund for det ærede Medlems Ønske om, at jeg skal gaa Bud for ham angaaende dette Spørgsmaal. Det forekommer mig, at et saadant Spørgsmaal maa kunne ordnes, hvis det ærede Medlem henvender sig direkte til den Minister, hvem det sorterer under.

Angaaende Limfjordsfiskeriet er der fremsat ikke saa ganske faa Udtalelser. Det ærede Medlem for Nykøbing paa Mors (Markvorsen) nærede Tvivl om, hvorvidt de ny foreslaaede Maaleapparater vare formaalstjenlige. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis det skulde vise sig, at Fiskerne i Limfjorden ere mere stemte for at beholde de gældende Bestemmelser, skal jeg ikke modsætte mig, at vi holde os dertil. Der er efter min Mening næppe Grund til ved en Lov som denne at tvinge Maalebestemmelser igennem, som skulde være imod Fiskernes Ønske. Spørgsmaalet om de laasede Vande er jo ogsaa omtalt af flere ærede Medlemmer. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, men kun sige, at det forekommer mig, at Lovforslaget foreslaar meget store Forbedringer paa dette Omraade. Om vi skulle gaa videre er jo et Spørgsmaal, som der kan forhandles nærmere om, men jeg tror dog, at det maa erkendes, at hvad dette Punkt angaar, indeholder Forslaget et meget stort Fremskridt. Det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) fremsatte et bestemt Spørgsmaal angaaende Forstaaelsen af §§ 44 og 46. Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremsatte, kan jeg ganske kort besvare bekræftende, og jeg antager derfor ikke, at det er nødvendigt at omtale det nærmere.

Jeg kommer derefter til Kontrollen, og der er jo fra flere Sider anket over, at denne er for dyr. Der er udtalt Ønsket om, at der skulde foretages en Indskrænkning saaledes, at der kun blev een Damper. Dette tror jeg ikke kan lade sig gøre. Vi maa jo dog huske paa, at Udstrækningen af vore Farvande er stor, og jeg tror ikke, at det vilde være muligt for et enkelt Dampfartøj at besørge Kontrollen